

پذیرش استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی (IFRS) و نحوه برخورد حسابرسی داخلی

دکتر مهدی بشکوه

استادیار گروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران.
beshkooh@gmail.com

صدیقه سلیمانپور

دانشجوی دکتری حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران. (نویسنده مسئول).
soleymanpoor_s@yahoo.com

چکیده

حسابرسی داخلی نقش مهمی را در فرآیند اطمینان بخشی و راهبری پژوهه استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی ایفا می‌کند. به عنوان مثال، حسابرسی داخلی قادر است، میزان انحراف‌های ممکن را ارزیابی نماید؛ مانند انحراف‌هایی که به دلیل عدم رسیدگی به روابط درونی حساس و یا کنترل‌های با اهمیت رخ می‌دهند. هدف اصلی این پژوهش پذیرش استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی IFRS و نحوه برخورد حسابرسی داخلی است.

واژگان کلیدی: استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی، حسابرسی داخلی، حسابداری.

مقدمه

واحد حسابرسی داخلی باید خود را با تغییرات جدید جهان انطباق داده و برای پیشرفت و تکامل در سایه این تغییرات تلاش نماید. تبدیل اصول پذیرفته شده حسابداری به استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی در سازمان‌ها نیز یکی از آن تغییرات می‌باشد. انجمن بین المللی حسابرسان داخلی نیز به هنگام توسعه تعریف حسابرسی داخلی تغییرات محیط تجاری جهانی را مشخص نموده است. حسابرسان داخلی نیز قادر به پاسخگویی به تغییرات ایجاد شده در محیط تجاری و تطبیق با آن‌ها می‌باشد. آن‌ها با نگاهی آینده نگر به تغییرات جهانی در محیط کسب و کار وفق دهند و در مقابل آنها مقاومت نشان نمی‌دهند (ویلیامز^۱، ۲۰۰۲). برهمن اساس واحد حسابرسی داخلی که از جایگاه مناسبی برخوردار است، ایده پیاده سازی استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی در واحدهای تجاری را نوعی فرصت برای بهبود اثر بخشی و کارایی فرآیندها تلقی خواهد کرد. واحد تجاری، تحت تاثیر فرآیند تبدیل اصول پذیرفته شده حسابداری به استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی قرار خواهد گرفت، اما حسابرسی داخلی به عنوان مشاور توانمند شرکت از طریق ارزیابی فرآیندهای تجاری، با اولویت بندی تغییرات مورد نیاز و یا اعمال موارد قبل بهبود، منجر به ارز افزایی می‌شود (ارنسن^۲ و یانگ^۳، ۲۰۰۹). این امر توسط انجمن بین المللی حسابرسان داخلی^۳ (۲۰۱۵) هم مورد تأکید قرار گرفته است. استانداردهای بین المللی حسابرسان داخلی بیان می‌دارد که "حسابرسی داخلی یک فعالیت مستقل، اطمینان بخش واقع بینانه و مشاوره ای است که برای ارزش افزایی و بهبود عملیات سازمان طراحی شده است". بنابراین انجمن بین المللی حسابرسان داخلی به وضوح، نیاز اساسی به تغییر در محیط اقتصاد جهانی را درک نموده است و وجود حسابرسان داخلی

¹ Willias

² Ernst & Young

³ The Institute of Internal Auditors (IIA)

در سازمان‌ها را برای ارزش افزایی از طریق اجرای فعالیت‌های مناسب ضروری می‌داند. نگاره (۱)، نقش ارزش افزایی واحد حسابرسی داخلی را در فرآیندهای واحد تجاری نشان می‌دهد.

استانداردهای حسابداری روش‌های عملی اجرای حسابداری مالی می‌باشد. به علت جهانی شدن تجارت و خدمات و افزایش سرمایه گذاری‌های خارجی و وام‌های خارجی هماهنگ سازی استانداردهای بین‌المللی مورد نیاز است. هماهنگ سازی استانداردها فرآیندی است که سعی در شناسایی و رفع مغایرت حسابداری مالی موجود در کشورها و جوامع مختلف دارد. هماهنگ سازی استاندارها نیاز به زمان طولانی داشته و دو عامل فرهنگ و زمان (تفاوت‌های فرهنگی و زبانی) می‌تواند چگونگی کاربرد و تفسیر مناسب استانداردها را خدشه دار نموده، بر ارزش‌های حسابداری تأثیر گذاشته و در نتیجه قابلیت مقایسه صورت‌های مالی کشورها شدیداً تحت تأثیر قرار می‌گیرد (محمدی و هادیان، ۱۳۹۱). اکثر کشورها در جهان شیوه‌های حسابداری خود را بویژه در طول چند دهه اخیر قرن بیست و یکم به کلی متتحول ساختند. چنین تحول عظیمی شامل به کارگیری و تنظیم شیوه‌های حسابداری محلی و هماهنگی آن با استانداردهای گزارشگری بین‌المللی مالی (IFRS) سابق استانداردهای بین‌المللی (IAS) است. حسابداران در سراسر جهان احساس ضرورت به کوتاه شدن فاصله میان جریانات مختلف حسابداری از طریق هماهنگ سازی دارند. موضوع کلیدی که سرمایه گذاران و تحلیل گران مالی جستجو می‌کنند، اعتبار و قابلیت مقایسه اطلاعات مالی است و این نیازمند متفاوت نبودن استانداردهای حسابداری بین کشورهاست. این حرفة طی سالهای اخیر شاهد برخی پیشرفت‌ها در روند همگرايی جهانی بوده است و در زمانی نه چندان دور شاهد خواهیم بود که جهان حسابداری توسط یک مجموعه واحد از استانداردها کنترل و هدایت خواهد شد (اختیاری راد، ۱۳۹۳).

هدف از گزارشگری مالی، ارائه اطلاعاتی طبقه بندی شده درباره وضعیت مالی، عملکرد مالی و انعطاف پذیری مالی واحد تجاری است که برای طیف وسیعی از استفاده کنندگان صورتهای مالی در اتخاذ تصمیمات اقتصادی مفید واقع می‌شود. این اهداف زمانی قابل دستیابی است که استانداردهای بین‌المللی حسابداری در شرایط موجود و مربوط بکار گرفته شود. در حالیکه در گزارشگری مالی ایران، عدم بکارگیری برخی استانداردهای بین‌المللی حسابداری سبب شده است صورتهای مالی نتوانند به هدف خود که ارائه اطلاعاتی مفید برای اخذ تصمیمات اقتصادی است نایل شوند. این نقیصه، بطور قابل ملاحظه‌ای از بار اطلاعاتی و شفافیت صورتهای مالی کاسته است (مختاری، ۱۳۹۴).

افزایش چشمگیر استفاده از استانداردهای بین‌المللی حسابداری در سال‌های اخیر برای گزارشگری مالی در کشورهای اروپایی و به دنبال آن استفاده برخی از کشورهای آسیایی از استانداردهای بین‌المللی حسابداری و متوقف کردن استفاده از استانداردهای ملی حسابداری در این کشورها و اجرایی شدن استفاده از استانداردهای بین‌المللی حسابداری از سال ۲۰۱۴ در آمریکا، فرصتی را در اختیار گذاشته است که به بررسی موانع بکارگیری استانداردهای بین‌المللی حسابداری در ایران پرداخته شود، تا شاید بتوان حرفة حسابداری در کشور را در جهت همگام شدن با توسعه جهانی یاری رسانده و در ارتقا حرفة و استانداردهای آن گام موثری برداشته شود (نوری، ۱۳۹۴).

طبق تحقیقات، هماهنگ‌سازی در حسابداری دارای پیامدهای اقتصادی مانند کاهش هزینه‌ی سرمایه، کارایی تخصیص سرمایه، امکان انتقال سرمایه در سطح بین‌المللی و کاهش عدم تقارن اطلاعاتی است (سدرستم و سان، ۲۰۰۸). اقدامی که می‌تواند منافع کشور را به خصوص با دسترسی به منابع مالی بین‌المللی با هزینه کمتر تأمین کند. ری بال (۲۰۰۶) در تحقیق خود موانعی را در استفاده کامل از استانداردهای بین‌المللی شناسایی نمود که شامل دلالت دولتها در اقتصاد، سیاستهای دستوری در مورد گزارشگری مالی، نفوذ برخی بخش‌ها در گزارشگری مالی مانند شرکت‌های بزرگ، بانک‌ها، اتحادیه‌های کارگری، سیستمهای قانونی خاص مثل قوانین اوراق بهادار، عمق بازار مالی و ساختار آن، نقش رسانه‌ها، تحلیل گران مالی و نهادهای رتبه بندی، اندازه‌ی شرکتها، ساختار راهبری شرکتی (نقش مدیران، کارگران و سرمایه)، نوع

مالکیت دولتی، خصوصی یا خانوادگی، نقش سرمایه گذاران جزء و دارندگان اطلاعات نهانی، میزان استفاده از صورتهای مالی جهت پاداش مدیران و در نهایت موقعیت، استقلال، آموزش و حق الزحمهی حسابرسان می‌باشد (علیپور، ۱۳۸۹). همسانی و یکنواختی جهانی سامانه‌های مالی، مقرن به صرفه شدن تجارت و امنیت بیشتر مردم را به ارمنان می‌آورد. مردم حق دارند تا مطمئن باشند که صرف نظر از محل انجام فعالیت تجاری، استانداردهایی با کیفیت یکسان بکارگرفته شده‌اند. این مطلب اثبات شده است که سرمایه گذاران در صورت کسب اطمینان از یکسان بودن مجموعه استانداردهای زیر بنای اطلاعاتی که در دست دارند، مشتاقانه خواستار انجام سرمایه گذاری‌های متفاوت و ورای مرزها هستند. بنابراین تبعیت از استانداردهای بین المللی همانند استانداردهای تدوین شده توسط هیئت استانداردهای حسابداری بین المللی (IASB) و هیئت استانداردهای حسابرسی و بیمه بین المللی (IAASB) می‌تواند در نهایت به توسعه اقتصادی بیشتر بیانجامد (دارابی و رام روز، ۱۳۸۹).

مفهوم استانداردهای حسابداری

استاندارد، معیار، مقیاس، محدودیت و وسیله سنجش کیفیت و کمیت کالاهای، خدمات و رفتارها است. مفهوم لغوی استاندارد، نمونه، قاعده، اصل و مقیاس تصویب شده هرچیزی است که به عنوان مبنای برای مقایسه پذیرفته شود. استاندارد کردن به معنای قانونمند کردن و مطابقت کالا، خدمات، آینین کار، سیستم کیفیت یا هر امری با استاندارد، بدین معناست که در آن موارد و اصول و مقررات ویژه‌ای رعایت شده باشد. استانداردهای حسابداری معمولاً شامل سه بخش است:

- تشریح و توصیف مشکلات مبتلا به حرفه حسابداری،
 - توضیح استدلالی راه‌های مقابله با مشکلات حسابداری،
 - ارائه راه‌های مطلوب در راستای نظریه یا تصمیم‌گیری جهت رفع مشکلات (عباس زاده و محمدی، ۱۳۹۰).
- استانداردهای حسابداری اسناد (اظهارات معتبر از بهترین شیوه حسابداری) صادرشده توسط نهادهای حسابداری خبره به رسمیت شناخته شده در ارتباط با جنبه‌های مختلف اندازه گیری و افشا معاملات و رویدادهای حسابداری، در ارتباط با تدوین اصول پذیرفته شده حسابداری می‌باشند. آنها هنجارها، رویه‌ها و اقدامات حسابداری هستند که از طریق کدگذاری و دستورالعمل‌ها در جهت هدایت چگونگی ارائه اقلام در صورت‌های مالی، در حساب‌های سالیانه ارائه شده‌اند. در حقیقت، چنین اسناد مالی در جهت ارزیابی و بهبود کیفیت گزارش‌های مالی طراحی و تجویز شده‌اند و نیز آن‌ها سبب یکنواختی در گزارشات مالی و اطمینان از ثبات و قابلیت مقایسه اطلاعات منتشر شده توسط شرکت‌ها می‌شوند (داس و همکاران، ۲۰۰۹). استانداردهای حسابداری، مقررات حاکم بر چگونگی انجام کار حسابداری هستند. استانداردهای حسابداری بیان می‌کنند که چه اطلاعاتی باید در گزارشگری مالی تهییه شوند. استانداردهای حسابداری با کیفیت بالا برای عمل و کارکرد. کارای بازارهای سرمایه ضروری هستند، چرا که تصمیمات مربوط به تخصیص سرمایه به طور فراینده‌ای بر اطلاعات مالی قابل فهم و معتبر اتکا می‌کنند. برای تدوین استانداردهای حسابداری دو رویکرد قواعد محور، و اصول محور پیشنهاد شده و توسط عمدۀ نهادهای استاندارد گذاری مورد استفاده قرار می‌گیرد. در رویکرد قواعد محور، استانداردهای حسابداری بر اساس قواعد از پیش تعیین شده بنانهاده شده‌اند. در رویکرد اصول محور، ارائه چارچوب کلی و در عین حال ساده، مقدم بر جزییات بیش از اندازه و ارائه تفصیلی تمامی موقعیت‌های احتمالی است (شقفی

¹ Das et al

و ابراهیمی، ۱۳۸۸). گزارش‌های تهیه شده با توجه به استانداردهای حسابداری بین المللی برای کاربران اطلاعات کافی و قابل اعتماد در مورد فعالیت‌های مالی و اقتصادی شرکت را فراهم می‌نماید (کوزبیو^۱، ۲۰۱۱).

استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی^۲ و سیر توسعه آن

همانگ سازی رویه‌های حسابداری، نخست در درون کشورها و با وضع استانداردهای حسابداری ملی آغاز شد. پس از آن با رشد بازارها و افزایش مبادلات بین المللی کالا، خدمات و سرمایه موضوع همسانی گزارش‌های حسابداری در سطح بین المللی نیز مطرح شد. رشد فعالیت‌های اقتصادی در سطح بین المللی، نیاز به سرمایه گذاری خارجی و دستیابی به اطلاعات قابل اتقا و قابل مقایسه با هزینه کم باعث شد تا مسئله‌ی هماهنگ سازی استانداردهای حسابداری اهمیت خاصی پیدا کند (رحمانی و علیپور، ۱۳۸۹). بین سال‌های ۱۹۷۳ و ۲۰۰۰، استانداردهای بین المللی توسط کمیته‌ی استانداردهای حسابداری بین المللی^۳ وضع می‌شد. طی این مدت مقررات تدوین شده توسط این کمیته تحت عنوان استانداردهای حسابداری بین المللی^۴ نامیده می‌شد. از آوریل ۲۰۰۱، وظیفه‌ی قانون گذاری به سازمان جدیدی به نام هیات استانداردهای حسابداری بین المللی^۵ واگذار شد. این هیات قوانین خود را تحت عنوان استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی نامید و هدف رسمی خود را چنین بیان کرد: «ارائه‌ی مجموعه‌ای واحد از استانداردهای جهانی حسابداری قابل درک و قابل اجرا و درجهت منافع عمومی که اطلاعاتی با کیفیت بالا، شفاف و قابل مقایسه را در صورت‌های مالی و سایر گزارش‌های مالی تضمین می‌کند تا به فعالان بازارهای جهانی سرمایه و سایر استفاده کنندگانی که تصمیمات اقتصادی می‌گیرند کمک کند» (سایت هیات استانداردهای حسابداری بین المللی). تا به امروز تقریباً ۱۳۰ کشور استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی را اتخاذ کرده و یا در مرحله اتخاذ آن هستند که شامل اقتصادهای بزرگ گروه ۲۰ و ۱۱۰ کشور توسعه یافته و در حال توسعه دیگر می‌باشد. از این تعداد قریب به ۱۰۵ کشور به طور کامل استانداردهای بین المللی را اتخاذ کرده‌اند. به این معنی که این استانداردهای را لغت به لغت همانند استانداردهای ملی و بدون هیچ گونه انحرافی اجرا می‌کنند و مابقی کشورها این استانداردهای بین المللی را برای گزارشگری تمام یا اغلب شرکتهای بورسی که براساس قوانین بازار معامله می‌کنند الزامی کرده است (فان و ماسکیتل^۶، ۲۰۱۴). حرکت به سوی هماهنگ سازی فعالیت‌های حسابداری، به سال ۱۹۰۴ و برگزاری اولین کنفرانس حسابداری بین المللی در شهر سنت لوئیس در ایالت میسوری در ایالت متحده برمی‌گردد. در دهه ۱۹۵۰ تلاش‌های بیشتری برای هماهنگ سازی آغاز شد. در سال ۱۹۶۶ سه کشور کانادا، انگلستان و ایالت متحده در تلاش مشترک گروه مطالعات بین المللی حسابداران را تشکیل دادند. سایر تلاش‌های توسعه استانداردهای بین المللی به شرح زیر است:

۱۹۷۳: شکل گیری گروه استانداردهای بین المللی؛

۱۹۹۴: شکل گیری کمیته تفسیر استانداردهای بین المللی (SIC)؛

۱۹۹۹: تغییر ساختار گروه استانداردهای بین المللی حسابداری و تبدیل آن به هیئت استانداردهای گزارشگری مالی؛

۲۰۰۲: کمیته‌ی تفسیر گزارشگری مالی بین المللی مسئولیت تفسیر استانداردهای هیئت گزارشگری مالی بین المللی را به عهده گرفت؛

جولای ۲۰۰۲: تصمیم اتحادیه‌ی اروپا در به کارگیری IFRS از سال ۲۰۰۵؛

¹ Kuziev

² International Financial Reporting standards (IFRS)

³ International Accounting Standards Committee (IASC)

⁴ International Accounting standards (IAS)

⁵ International Accounting Standards Boards (IASB)

⁶ Phan & Mascitelli

سپتامبر ۲۰۰۲: توافق دو هیئت به منظور همگرایی استانداردها (اثنی عشر، احمدخان بیگی، ۱۳۸۷).

ضرورت ارائه استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی

گزارش‌های مالی به دلیل اهمیتی که برای استفاده کنندگان و به خصوص سرمایه‌گذاران برای اتخاذ تصمیمات اقتصادی دارد، همواره مورد توجه انجمن‌های مختلف حسابداری بوده است. از سوی دیگر، نقش گزارشگری مالی در تهیه اطلاعات مفید برای انجام تصمیمات اقتصادی و تجاری پس از بروز بحران‌ها و ورشکستگی‌های اخیر، با انتقادهای شدیدی روبرو بوده که این به نوبه خود منجر به تقاضا برای تدوین استانداردهای حسابداری و حسابرسی و نیز تقاضای وجود سازوکاری برای تعیین و به کارگیری استانداردها گردیده است (مختاری، ۱۳۹۴). شرکت‌ها در سراسر جهان به دنبال افزایش سرمایه خود در کشورهای خارجی هستند، اما برای افزایش اثربخش سرمایه در بازار خارجی نیز صورت‌های مالی واحد تجاری چندملیتی باید برای سرمایه‌گذاران خارجی قابل درک باشد. بنابراین استفاده از یک مجموعه واحد استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی برای واحدهای تجاری چندملیتی، فرصت پذیرش اوراق بهادار آنها در بورس‌های مختلف جهان، استفاده از فعالیت‌های تامین مالی گسترشده تر و تامین نیازهای بالقوه اعتباردهندگان و سرمایه‌گذاران، صرف نظر از محل اقامت آنها را فراهم می‌سازد. در ایران، استانداردهای حسابداری براساس استانداردهای بین المللی تعریف شده است، اما نباید موجب اطمینان خاطر شود و ما را از رسیدن به جدیدترین ضوابط استانداردها باز دارد. این موضوع باید با جدیت پیگیری شود تا هنگام بهره‌گیری از تسهیلات مجامع بین المللی و ابزار جدید مالی، سریع تر به نتیجه مطلوب دست پیدا کنیم. شرکت‌های ایرانی برای حضور در بازارهای جهانی نیازمند رعایت استانداردهای بین المللی هستند؛ زیرا زبان گزارشگری مالی براساس استانداردهای بین المللی می‌تواند بهترین معرف و تسهیل کننده برای حضور و توسعه تعامل شرکت‌های ایرانی در بازارهای جهانی باشد (رحمیان و همکاران، ۱۳۹۴). به طور کلی، مرتبط بودن با جنبه‌های شفافیت، همخوانی و سازگاری صورت‌های مالی و کاهش موائع، ناشی از نبود تقارن اطلاعاتی در حوزه تامین مالی است و به طور خاص، اصلی ترین مزایای به کارگیری استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی، کاهش هزینه‌های تطبیق صورت‌های مالی خواهد بود (پاک تر^۱، ۲۰۱۴) و با افزایش کیفیت گزارشگری مالی، شرکت‌ها امکان به هدردادن سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته در اقلام سرمایه‌ای را برای خود کاهش داده و الگویی از سرمایه‌گذاری در اقلام سرمایه‌ای را ارائه می‌دهند که علیرغم پایداری بیشتر، بسیار ناهمگون و متفاوت با سایر شرکت‌ها می‌باشد (بوشمن و اسمیت^۲، ۲۰۰۱؛ لامبرت و همکاران^۳، ۲۰۰۷).

مسئولیت واحد حسابرسان داخلی در مراحل پیاده سازی استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی

گزارش به استانداردهای بین المللی تنها تغییر در رویه حسابداری نیست، بلکه تغییر و تحولی در کسب و کار است که فراتر از ثبت‌های بدھکار و بستانکاری است و مستلزم یک رویکرد یکپارچه و گسترشده‌ی در سطح شرکت می‌باشد. خطرات زیادی وجود دارد، به طوری که قضاوت‌های مدیریت در رابطه با تفسیر و به کارگیری رویه‌های حسابداری استانداردهای بین المللی می‌تواند بر نتایج گزارش شده تأثیر گذارد. چالش‌های پیاده سازی بسیار فراتر از صورت‌های مالی گسترش خواهد یافت و در سرتاسر شرکت منعکس خواهد شد. حسابرسی داخلی می‌تواند از ابتدا به عنوان یک بازیگر مهم و اساسی حضور یابد و از این جهت رئیس حسابرسی داخلی از ارائه مهارت و تجرب خویش به منظور کمک به

¹ Pacter

² Bushman & Smith

³ Lambert et al

سازمان به واسطه تغییرات گسترده نباید هراسی داشته باشد (نالی^۱، ۲۰۰۹). استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی، علاوه بر تاثیر بر ارقام، ممکن است اثر قابل توجهی بر فرآیند، افراد و فناوری شرکت داشته باشد (نالی، ۲۰۰۹). بنابراین برای پیشبرد چنین پژوهه مهمی، شرکت‌ها و حسابرسان داخلی آن‌ها باید به درستی کاربرد، الزامات نهایی و پیامدهای استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی در فرآیندها، سیستم‌ها و هم چنین احتمال بروز هرگونه مسائل اساسی در کسب و کار را درک نمایند. آن‌ها می‌توانند این امر را با بررسی گسترده چگونگی تاثیر تغییرات اصلی حسابداری بر شرکت، فرآیندها، امور مالی و ساختار کنترل داخلی آغاز نمایند. هم چنین حسابرسان داخلی باید اطمینان حاصل کنند که تمام عوامل و اثرات از جمله تغییرات لازم در فناوری اطلاعات و حسابداری در نظر گرفته شده است (باترا^۲، ۲۰۱۵).

حسابرسی داخلی معیارهای پژوهه و روش‌های گذاره نظارت و ارزیابی آن را ترسیم نموده و از اجرای صحیح تمام عنصری ضروری پژوهه اطمینان حاصل می‌نماید. بدین ترتیب شرکت‌ها با اجرای موثر تبدیل و یا از طریق بهبود کارایی و اثر بخشی فرآیندهای تجاری و مدل مدیریت عملکرد، می‌توانند نسبت به رقبای خود برتری قابل توجهی کسب کنند (ارنست و یانگ، ۲۰۰۹). با عنایت بر مطالب مطروحه پژوهه استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی در حوزه موضوعات حسابداری قرار می‌گیرد که حسابرسی داخلی به دلیل تاثیر گسترده اش بر محیط کنترل داخلی سازمان، نقشی کلیدی را در چنین پژوهه ای ایفا می‌نماید. در سه مرحله ذیل، روش‌هایی مطرح می‌گردند که حسابرسان داخلی برای مشارکت در سازمان خود دنبال می‌نمایند (باترا، ۲۰۱۵؛ بنیاد تحقیقات انجمن حسابرسان داخلی^۳، ۲۰۰۹):

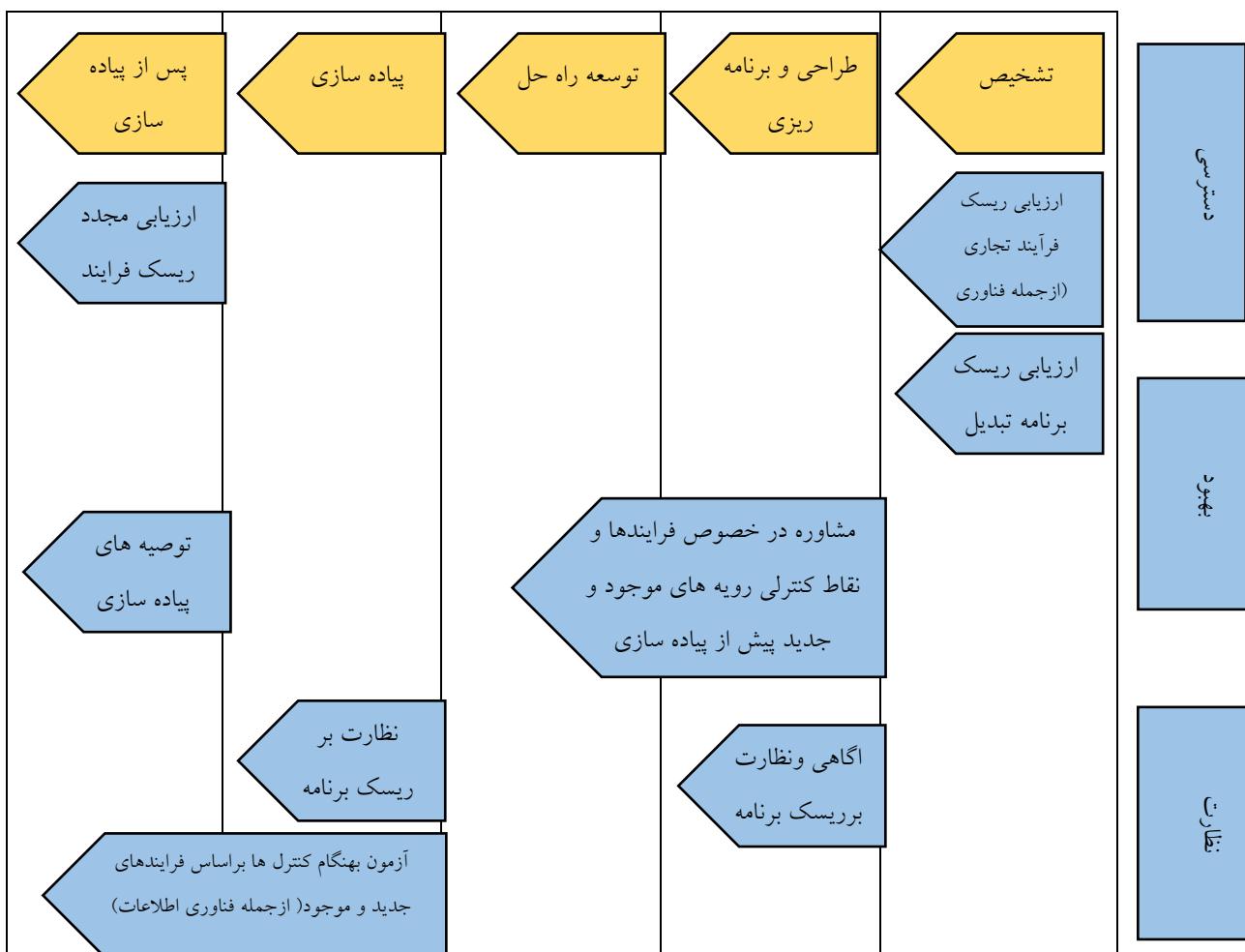
جایگاه حسابرسی داخلی در فرآیند تبدیل استانداردهای ملی به استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی

¹ - Nally

² - Batra

³ - The Institute of Internal Auditors Research foundation (IIARF)

شکل (۱): ارزش افزایی واحد حسابرسی داخلی در فرایندها

با توجه به گستره فرآیند پیاده سازی استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی، آشکار است که حسابرسی داخلی می‌تواند در تمام مراحل اجرای فرایند مذکور (نگاره شماره ۱)، ارزش قابل توجهی را ایجاد نماید. در مجموع، نقش اصلی حسابرسی داخلی ارزیابی، نظارت و بهبود فرایندها است (ارنست و یانگ، ۲۰۰۹). بنابراین با توجه به اهمیت جایگاه حسابرسی داخلی در تبدیل موفق، حسابرسان داخلی نباید تنها به عنوان حسابرس «پس از رخ داد»^۱ تغییرات رویه‌های حسابداری را مورد توجه قرار دهنده، بلکه از همان ابتدا باید به عنوان یکی از مشارکت کنندگان فعل در پروژه‌های پر ریسک اثر گذار بر افراد، فرآیندها و فناوری‌ها حضور یابند.علاوه، تصمیمات کلیدی هر حوزه می‌تواند بر برنامه حسابرسی داخلی اثر گذار باشد. حسابرس داخلی، در نقش رابطه کمیته حسابرسی، جایگاه کمیته را در هر حوزه و فرآیند حفظ می‌کند (رأیت و هابز، ۲۰۱۰).

شایان ذکر است که نحوه رویارویی شرکت با استاندارهای بین المللی گزارشگری مالی به ساختار آن بستگی دارد. یک بنگاه با ساختار به شدت متتمرکز، ممکن است رویکرد بالا به پایین (یا متتمرکز) را اتخاذ نموده و با مجموعه ای از سیاست‌ها و روش‌هایی کار کند که بتواند آن را اجرا نماید: «اگر XYZ اعمال شود، در همه جا از XYZ پیروی کنید» (رأیت و هابز، ۲۰۱۰). در همین حال، رویکرد پایین به بالا (یا مشارکتی) به زمان و منابع بیشتری نیاز خواهد داشت. در

^۱ Wright & Hobbs

این روش، یک شرکت که به تازگی از استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی استفاده می‌کند، از شیوه‌های مختلفی برای نظارت بر شرکت‌های فرعی استفاده می‌کند. چنین شرکتی ممکن است بهترین روش را به نحوی انتخاب کند که در آن به یک اجماع نظر رسیده باشد و سپس آن را در کل سازمان اعمال نماید. تمام این موارد، زمان بندی و اقدامات لازم را تحت تاثیر قرار می‌دهند. باید خاطرنشان کرد که به کارگیری این روش‌ها تنها یک تصمیم مدیریتی نیست، بلکه کمیته‌های حسابرسی باید در این تصمیم‌گیری‌ها مشارکت نمایند، زیرا آن‌ها به خوبی می‌توانند بر انتخاب رویه‌های حسابداری و به کارگیری آن‌ها نظارت کنند. هم چنین هیئت مدیره شرکت‌های بزرگ نیز در چنین تصمیماتی باید مشارکت کنند و حسابرسی داخلی به عنوان رابط بین مدیریت ارشد و کمیته حسابرسی عمل می‌کند. حسابرسان داخلی باید از اجرای به موقع پروژه و تطابق آن با بودجه اطمینان حاصل نمایند تا بدین ترتیب هم پروژه به خوبی مدیریت گردد و هم انتظارات کمیته حسابرسی، برآورده گردد. حسابرسان داخلی باید در طول چرخه اجرای پروژه مشارکت کنند و در تمام مراحل اجرای آن، حسابرسی‌های لازم را اجرا نمایند. تبدیل از اصول پذیرفته شده حسابداری به استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی بر شش عنصر که متشکل از (۱) استراتژی و سیاست، (۲) فرایندها و گردش کار، (۳) افراد و قابلیت‌ها، (۴) ارتباطات، آموزش و آگاهی، (۵) داده‌ها، اطلاعات و گزارشگری و (۶) قابلیت سیستم‌ها و فناوری است، تاثیر گذار می‌باشد (رأیت وهابز، ۲۰۱۰). نگاره ۱ به توصیف عناصر مذکور می‌پردازد.

جدول (۱): تاثیر تبدیل اصول پذیرفته شده حسابداری به استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی بر شش عنصر

اصلی

عنصر	شرح
استراتژی و سیاست	اولین و مهم ترین گام، تعیین سیاست‌ها و خط مشی‌های حسابداری است که به واسطه تبدیل اصول پذیرفته شده حسابداری به استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی تحت تاثیر قرار می‌گیرند، اما باید در نظر داشت که چنین تبدیلی بیش از اینکه سیاست‌های حسابداری را تغییر دهد، فعالیت‌های تجاری را تحت تاثیر قرار می‌دهد.
فرایندها و گردش کار	حسابرسان داخلی نیازمند توسعه و اجرای برنامه‌ای هستند که زمان بندی و اقدامات ضروری واحدهای تجاری را مورد توجه قرار دهد و سپس با تجدید نظر در برنامه آزمون خود، نسبت به تغییر سیاست‌ها، رویه‌ها و کنترل پاسخگو باشند.
افراد و قابلیت‌ها	واحد حسابرسی داخلی برای اجرای برنامه‌های خود، نیازمند دسترسی و یا استفاده از افراد با مهارت‌های لازم از سایر بخش‌ها می‌باشد. در حقیقت از آنجا که حسابرس داخلی فردی برای تمام فضول نیست و تمام تخصص‌ها و قابلیت‌های لازم را ندارد باید این امکان را داشته باشد که در صورت نیاز از افراد متخصص به نحو مقتضی استفاده کند.
ارتباطات، آموزش و آگاهی	کار حسابرسی داخلی باید به گونه‌ای برنامه‌ریزی و اجرا شود که انتقال و ارتباط به موقع مسائل در ارتباط با تبدیل استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی و در مطابقت با نگاره زمانی داخلی و خارجی امکان پذیرسازد.
داده‌ها، اطلاعات و گزارشگری	حسابرسی داخلی باید برنامه‌هایی را طراحی نمایند که به تغییرات و نیازهایی که به واسطه تغییر در منابع داده‌ها و جریان اطلاعات به وجود می‌آیند، پاسخگو باشد.
قابلیت سیستم‌ها و فناوری	تبدیل در بسیاری از شرکت‌ها، ممکن است مسائل مهمی را در برداشته باشد. تیم حسابرسی داخلی باید قادر باشد نسبت به تغییر داده‌هایی که منشا آن سیستم و یا انسان است واکنش نشان دهد و به پروتکل‌های مدیریت تغییر فناوری اطلاعات در سال یا سال‌های تبدیل توجه ویژه ای نماید.

با عنایت به نگاره (۱)، می‌توان بخوبی به ارتباط حسابرسی داخلی را با هریک از شش عنصر پی برد. به این ترتیب، حسابرسان داخلی با مشارکت با سایر ارکان شرکت نقش بسیار مهمی را در پیاده سازی استانداردهای بین المللی

گزارشگری مالی و تبدیل موفق اصول پذیرفته شده حسابداری به چنین استانداردهایی ایفا می‌نماید و سبب اثر بخشی بیشتر چنین تبدیلی می‌شوند. به عبارتی انجمن بین المللی حسابرسان داخلی به روشنی ضرورت ایجاد تغییر در اقتصاد جهانی را احساس کرده است (محمودی خانی و احمدی، ۱۳۹۶).

مسئولیت واحد حسابرسان داخلی در مراحل پیاده سازی استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی
گزارش به استانداردهای بین المللی تنها تغییر در رویه حسابداری نیست، بلکه تغییر و تحولی در کسب و کار است که فراتر از ثبت‌های بدھکار و بستانکاری است و مستلزم یک رویکرد یکپارچه و گسترشده‌ی در سطح شرکت می‌باشد. خطرات زیادی وجود دارد، به طوری که قضاوت‌های مدیریت در رابطه با تفسیر و به کارگیری رویه‌های حسابداری استانداردهای بین المللی می‌تواند بر نتایج گزارش شده تاثیر گذارد. چالش‌های پیاده سازی بسیار فراتر از صورت‌های مالی گسترش خواهد یافت و در سرتاسر شرکت منعکس خواهد شد.

از سویی حسابرسی داخلی نقش مهمی را در فرآیند اطمینان بخشی و راهبری پروژه استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی ایفا می‌کند. به عنوان مثال، حسابرسی داخلی قادر است، میزان انحراف‌های ممکن را ارزیابی نماید؛ مانند انحراف‌هایی که به دلیل عدم رسیدگی به روابط درونی حساس و یا کنترل‌های با اهمیت رخ می‌دهند. حسابرسی داخلی معیارهای پروژه و روش‌های گذار، نظارت و ارزیابی آن را ترسیم نموده و از اجرای صحیح تمام عنصری ضروری پروژه اطمینان حاصل می‌نماید. بدین ترتیب شرکت‌ها با اجرای موثر تبدیل و یا از طریق بهبود کارایی و اثر بخشی فرایندهای تجاری و مدل مدیریت عملکرد، می‌توانند نسبت به رقبای خود برتری قابل توجهی کسب کنند (ارنست اند یانگ، ۲۰۰۹). با عنایت بر مطالب مطروحه پروژه استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی در حوزه موضوعات حسابداری قرار می‌گیرد که حسابرسی داخلی به دلیل تاثیر گسترشده اش بر محیط کنترل داخلی سازمان، نقشی کلیدی را در چنین پروژه‌ای ایفا می‌نماید. در سه مرحله ذیل، روش‌هایی مطرح می‌گردد که حسابرسان داخلی برای مشارکت در سازمان خود دنبال می‌نمایند (باترا، ۲۰۱۵؛ بنیاد تحقیقات انجمن حسابرسان داخلی^۱، ۲۰۰۹):

مرحله پیش از پیاده سازی

بخش مالی یا حسابداری باید متصدی کل پروژه استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی باشد. بنابراین برای اطمینان از آمادگی سازمان جهت اجرای درست و مناسب پروژه، اولین اقدام حسابرسی داخلی اطمینان از وجود برنامه تبدیل عملی، جامع و تعریف شده و بررسی پروژه استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی سازمان است. حسابرسان داخلی باید از کفایت طراحی و ارزیابی پروژه و نیز مدیریت موثر و کارآمد آن اطمینان حاصل کنند. این برنامه باید عناصر کلیدی مانند دامنه، اهداف، نیروی انسانی، نگاره زمانی، هزینه، عوامل ریسک و معیارهای مهم و موفقیت را در برگیرد. حسابرسان داخلی باید به طور کامل، برنامه و عناصر کلیدی آن را بررسی کنند تا از آمادگی سازمان جهت اجرای پروژه اطمینان حاصل نمایند. رویه‌هایی که باید اجرا شوند شامل اطمینان از وجود کنترل‌های مناسب، آزمون کفایت برنامه مدیریت تغییر و بررسی بودجه مدیریت برای گنجاندن هزینه‌های لازم است. حسابرسان داخلی می‌توانند با بررسی کامل و دقیق از اجرای پروژه، شاهد پیاده سازی موفق استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی باشند. به طور کلی آن‌ها باید بررسی نمایند که آیا برنامه به سوالات مهم زیر پاسخگو است:

- آیا برای تمام حوزه‌های حساس متاثر از پیاده سازی یا همگرایی به استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی، تجزیه و تحلیل مناسب، زمان و منابع کافی که به آن حوزه‌ها اختصاص می‌یابند، تعیین گردیده است؟

¹ The Institute of Internal Auditors Research foundation (IIARF)

- آیا پروژه با کارکنان موجود مدیریت می‌شود و یا شرکت برای مدیریت پروژه باید از خدمات مشاوران خارجی استفاده نماید؟ چه مقدار از منابع اختصاص یافته مورد نیاز است؟
- ساختار قابلیت‌های تیم چگونه شکل می‌گیرد؟
- هزینه‌های تبدیل اصول پذیرفته شده حسابداری به استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی به چه میزانی هستند؟
- چگونه و به چه روشی مدیریت ارشد، کمیته حسابرسی و هیئت مدیره، پروژه پیاده سازی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی یا همگرایی به آنها را بازنگری خواهد کرد، به گونه‌ای که پیشرفت پروژه ارزیابی شده و مسائل به موقع مطرح شوند؟
- آیا مسئولیت‌ها و مسئولان اجرای آن‌ها به درستی تعیین و تعریف شده‌اند؟
سایر روش‌های مورد بررسی که توسط حسابرسان داخلی در این مرحله مورد توجه قرار می‌گیرد شامل اطمینان از وجود کنترل‌های مناسب، بررسی بودجه بندی مدیریت به منظور حصول اطمینان از شمول مخارج لازم، بررسی برنامه‌ها و نگاره زمانی برای اطمینان از اتمام و تکمیل به موقع پروژه، اجرای آزمون آمادگی و همچنین آزمون کفايت برنامه مدیریت تغییر و در نهايیت بررسی اثر بخشی و کارایی مدیریت برنامه است (محمدی خانی و احمدی، ۱۳۹۶).

مرحله پیاده سازی

حسابرسان داخلی نقش مهمی را در مرحله پیاده سازی ایفا می‌کنند. آن‌ها باید در سراسر فرایند پیاده سازی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی از نزدیک با حسابرسان مستقل کارنمایند. هم چنین آن‌ها باید به تیم اجرای استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی ملحق شوند و در مورد کاربرد این استانداردها با تیم اجرا مذاکره نمایند تا از تفسیر درست استانداردهای بین‌المللی اطمینان حاصل کنند. حسابرسان داخلی باید از نزدیک بر فرایند پیاده سازی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی ناظر نموده و فرآیندها، سیستم‌ها و کنترل‌های متأثر از آن را شناسایی نمایند. آن‌ها باید تغییراتی که در سیستم و در جریان فرآیند ایجاد شده را درک نموده و این تغییرات را در فرآیندها و مستندات سیستم به روزرسانی نمایند. پس از شناسایی موارد موثر، حسابرسان داخلی باید فرایند مستندسازی را به صورت مناسب و مقتضی بررسی کنند. علاوه بر این، آن‌ها باید طراحی و پیاده سازی کنترل‌های داخلی جدیدرا آزمون نمایند تا اطمینان حاصل کنند که مناطق و عملیات کنترلی موثر به طور مناسب در محیط جدید استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی عمل می‌کنند (محمدی خانی و احمدی، ۱۳۹۶).

پیشینه

پیشینه خارجی

تران و همکاران^۱ (۲۰۱۹) به بررسی عوامل موثر بر پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در شرکت‌های پذیرفته شده در ویتنام پرداختند. داده‌های مورد نیاز از صورتهای مالی ۱۵۴ شرکت در سال ۲۰۱۸ جمع آوری و مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان می‌دهد که برخی از نسبت‌های مالی مانند بازده سرمایه بر پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تاثیرگذار است. محققین اینگونه بحث نمودند که ضروری است که وزارت دارایی مقررات مربوط به پذیرش استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی را برای شرکت‌های بزرگ به تصویب رساند. همچنین کیفیت شرکت‌های حسابرسی و برنامه حسابرسی نیز متناسب با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی ارتقا باید.

^۱ Tran et al

عبدال... و تورسون^۱ (۲۰۱۹) به بررسی رابطه ساختار سرمایه و عملکرد شرکت: شواهدی از آلمان بعد از پذیرش استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی پرداختند. نمونه مورد مطالعه شامل شرکت‌های غیرمالی آلمانی در طی بازه زمانی ۱۹۹۳ الی ۲۰۱۶ می‌باشد. نتایج حاکی از رابطه مثبت بین عملکرد شرکت و ساختار سرمایه می‌باشد. همچنین نتایج نشان داد که پذیرش استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی منجر به افزایش عملکرد شرکت در نمونه مورد بررسی می‌شود در حالیکه پذیرش استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی رابطه بین ساختار سرمایه و عملکرد شرکت را تضعیف می‌کند.

جاروا و همکاران^۲ (۲۰۱۹) به بررسی رابطه کیفیت گزارشگری مالی با استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی با در نظر گرفتن تفاوت‌های بین المللی در محافظه کاری مشروط پرداختند. نمونه مورد بررسی شامل ۵۱ کشور در طی بازه زمانی ۲۰۰۵ الی ۲۰۱۶ می‌باشد. نتایج حاکی از این است که کیفیت گزارشگری مالی در کشورهایی که کیفیت نهادی بالاتری دارند، بهتر است. همچنین نتایج نشان داد که شواهدی مبنی بر اختلاف بین کیفیت گزارشگری مالی بعد از اجرای استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی وجود ندارد.

اوژیل و اوتا^۳ (۲۰۱۹) به بررسی هموارسازی سود بانکی در طی پذیرش استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی در نیجریه پرداختند. نمونه آماری شامل بانک‌های نیجریه می‌باشد. نتایج حاکی از این است که پذیرش استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی با هموارسازی سود کمتر در بین بانک‌های نیجریه همراه است.

الیولا و همکاران^۴ (۲۰۱۹) به بررسی و مقایسه صورتهای مالی شرکت‌ها قبل و بعد از تصویب استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی در شرکت‌های کوچک و متوسط نیجریه پرداختند. جامعه آماری شامل شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار نیجریه در طی دوره زمانی ۲۰۱۲ الی ۲۰۱۵ می‌باشد. نتایج حاکی از این است که بین سودآوری و نسبت‌های اهرم مالی مبنی بر استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی و استانداردهای فعلی در شرکت‌های کوچک و متوسط تفاوت معناداری وجود ندارد. همچنین نتایج نشان داد که استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی تاثیر قابل توجهی در نسبت بازار دارد. این مساله به دلیل معرفی ارزش منصفانه توسط استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی است.

دارگنیدو و همکاران^۵ (۲۰۱۹) به بررسی سرمایه گذاری در مخارج تحقیق و توسعه و اطلاع رسانی قیمت سهام: شواهدی از دوره قبل و بعد از پذیرش استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی پرداختند. جامعه آماری شامل شرکت‌های فعال در انگلستان در طی بازه زمانی ۱۹۹۸ الی ۲۰۱۴ می‌باشد. نمونه نهایی شامل ۲۶۰ شرکت و ۲۳۹۹ سال-شرکت مشاهده می‌باشد. نتایج حاکی از این است که نتایج سرمایه گذاری در بازده فعلی شامل اطلاعات بیشتر در مورد سودآتی در استانداردهای فعلی حسابداری است. در صورتیکه هیچ شواهدی برای این موضوع در استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی یافت نشد. بنابراین با تغییر استانداردها از استانداردهای فعلی به استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی، میزان اطلاعات منتقل شده در مورد سودهای آتی و میزان اطلاع رسانی در رابطه با قیمت‌های بازار سهام، کاهش می‌یابد.

آیده و همکاران^۶ (۲۰۱۹) به بررسی مدیریت سود در طول بحران مالی جهانی و با در نظر گرفتن اثر پذیرش استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی در مالزی پرداختند. تحلیل داده‌های حاصل از ۱۱۸۹ سال-شرکت مشاهده نشان می‌دهد که شیوه‌های مدیریت سود در شرکت‌های مالزی در دوره بحران مالی (۲۰۰۸ و ۲۰۰۹) در مقایسه با دوره

¹ Abdullah & Tursoy

² Jarva et al

³ Ozili & Outa

⁴ Eluyela et al

⁵ Dargenidou et al

⁶ Ayedh et al

قبل از بحران (۲۰۰۵ و ۲۰۰۶) در زمانی که این شیوه‌ها با افزایش درآمد همراه بود، کاهش یافته است. همچنین نتایج نشان داد که پذیرش استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی حاکی از تاثیرگذاری بر شیوه‌های مدیریت سود در شرکت‌های مالزی می‌باشد.

ویلیام و ریکاردی^۱ (۲۰۱۹) به بررسی این موضوع پرداختند که آیا اندازه و دوره تصدی شرکت حسابرسی، تغییر در کیفیت گزارشگری مالی به دلیل پذیرش اجباری استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی را تعدیل می‌کند؟ یافته‌ها حاکی از این است که دوره تصدی کوتاه مدت شرکت حسابرسی با کاهش کیفیت نسبت به مواردی که دارای دوره تصدی متوسط هستند همراه است. محقق این‌گونه بحث می‌نماید که حسابرسان در اجرای صحیح استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی جدایی ناپذیر هستند و می‌توانند پیامدهای منفی بالقوه مرتبط با پذیرش استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی را کاهش دهند.

پیشینه داخلی

حاجیها و رجب دری (۱۳۹۶) به بررسی میزان آشنایی با مفاهیم استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در مدرسان حسابداری پرداختند. مطالعه پیش‌رو از نوع پیمایشی - کاربردی است. بررسی موضوع از طریق پرسشنامه و نمونه‌گیری از ۱۱۱ نفر از مدرسان حسابداری سطح کشور در سال ۱۳۹۵ صورت گرفت. برای تحلیل یافته‌ها در قالب ۳ فرضیه اصلی از آزمون‌های T تک‌نمونه‌ای و کای‌دو و برای بررسی اولویت یافته‌ها از آزمون فریدمن در نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که از دیدگاه پاسخ‌دهندگان، هر دو مقوله عوامل اصلی و عوامل فرعی در سطح اهمیت بالاتر از متوسط قرار داشته و بین اولویت پاسخ‌دهندگان از نظر آماری تفاوت معناداری وجود دارد. همچنین بر اساس اولویت تعیین شده مولفه "اطلاع از اصول حسابداری" از عوامل اصلی و مولفه "آشنایی با ساختار صورت‌های مالی" از عوامل فرعی دارای بیشترین میزان اهمیت است و در جهت گسترش آموزش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی باید به آن‌ها توجه ویژه گردد.

محمودخانی و احمدی (۱۳۹۶) به بررسی نقش حسابرسی داخلی در پیاده‌سازی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی پرداختند. نتیجه نشان داد که حسابرسان داخلی باید حضور فعالی در پژوهشی تبدیل اصول پذیرفته‌شده حسابداری به استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی داشته باشند و این حضور باید در زمان مناسب صورت پذیرد. در حقیقت واحد حسابرسی داخلی بایستی پیش از پیاده‌سازی استانداردهای بین‌المللی و در حین آن، به عنوان یک عنصر کلیدی ایفای نقش نماید. در این راستا، آموزش کافی حسابرسان در زمینه پیاده‌سازی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی ضرورت دارد.

سلیمانی‌امیری و رسولی (۱۳۹۶) به بررسی دیدگاه مدیران مالی و حسابرسان درخصوص موضوعات مهم مربوط به پذیرش و بکارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی از جمله هدف، مزایا و چالش‌ها، هزینه و منفعت، رویکرد بکارگیری، آموزش حسابداران و جامعیت این استانداردها پرداختند. جامعه مورد نظر اعضای جامعه حرفه‌ای شامل مدیران مالی یا حسابرسان شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران و حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران محاسبه شده است. ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش، پرسشنامه است و نظرات با استفاده از آزمون مقایسه میانگین تحلیل شده‌اند. نتایج نشان داد که هماهنگ‌سازی استانداردهای حسابداری هدفی ارزشمند است و اگرچه اختلاف نظرهایی درخصوص شیوه بکارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی وجود دارد اما اکثریت افراد حرفه موافق با بکارگیری این استانداردها و نیل به هدف هماهنگ‌سازی و داشتن استانداردهای جهانی هستند.

¹ William N. Riccardi

بنائی خلیل آباد و پورزمانی (۱۳۹۶) به بررسی تأثیر عوامل فرهنگی بر اجرای استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی پرداختند. این پژوهش، از نظر هدف کاربردی است و از نظر شیوه گردآوری و تحلیل اطلاعات از نوع تحقیقات توصیفی و پیمایشی است. جامعه آماری مورد بررسی این پژوهش کارگزاران بورس، حسابرسان ارشد، کارشناسان بانک‌ها و دانشجویان دکتری حسابداری می‌باشد. داده‌های جمع آوری شده بر اساس پرسشنامه و مدل معادلات ساختاری با استفاده از نرم‌افزار LISREL و SPSS مورد تحلیل قرار گرفت. یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که از میان ابعاد فرهنگی، فرهنگ اجتناب از عدم اطمینان بر اجرای استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تأثیری معنی‌دار و مثبت دارد.

ناصری و همکاران (۱۳۹۶) به بررسی تأثیر به کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بر افزایش کارایی نظام مالیاتی در ایران از دیدگاه متخصصین حسابداری و مالیاتی خراسان جنوبی پرداختند. روش نمونه گیری به صورت طبقه‌بندی بوده و برای گردآوری اطلاعات پرسشنامه محقق ساخته بعد از برآورد روایی و پایایی بین ۶۰ نفر از اساتید حسابداری، اعضای جامعه حسابداران رسمی و مدیران و کارکنان سازمان امور مالیاتی در استان خراسان جنوبی توزیع شده است. بعد از تکمیل پرسشنامه‌ها، ضرایب آماری متناسب با نوع فرضیه‌ها (ضریب همبستگی، آزمون t مستقل، ANOVA، تحلیل رگرسیون چند متغیره) با استفاده از نرم افزار SPSS محاسبه و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج حاصل از فرضیه‌ها بیانگر این است که به نظر اساتید حسابداری، حسابداران رسمی، مدیران و کارکنان سازمان امور مالیاتی، استفاده از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، به خصوص استاندارد شماره ۱۲ یعنی مالیات بر درآمد، بر افزایش کارایی نظام مالیاتی تأثیر مثبت و معناداری دارد. از نتایج می‌توان در راستای تعديل استانداردهای حسابداری برای انطباق بیشتر گزارش‌های مالی از حیث همسویی با نیازهای اطلاعاتی مراجع تشخیص مالیات استفاده نمود.

اعتمادی و همکاران (۱۳۹۶) به فراتحلیل اثرات پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بر کیفیت گزارشگری مالی پرداختند. بر مبنای تجزیه و تحلیل ۱۰۷ مشاهده، با نمونه مستقل ۴۰۱۰۵۷ شرکت- سال، نتایج به دست آمده حاکی از آن است که پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، به خودی خود منجر به بهبود کیفیت گزارشگری مالی نشده است و پیامدهای مثبت یا منفی پذیرش این استانداردها، به عوامل متعددی مانند ساختار قانونی کشورها و ضمانت اجرایی حسابداری و حسابرسی در آن کشور بستگی دارد.

رنجبژمرخوان (۱۳۹۵) به بررسی تأثیر اجرای ۱۰ IAS27 و IFRS بر کیفیت گزارشگری مالی تلفیقی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر استانبول پرداخت. جامعه آماری شامل کلیه شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر استانبول است. این پژوهش شامل ۹۴ شرکت بوده و قلمرو زمانی این پژوهش، سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۰ می‌باشد. مدل‌های رگرسیونی مورد استفاده جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها، اطلاعات پنج سال قبل و پنج سال بعد نیز جزو متغیرهای مورد مطالعه می‌باشد، به منظور آزمون تجربی فرضیه‌های پژوهش در مورد تأثیر تصویب اجرای IFRS از ابتدای سال ۲۰۰۵ بر روی مربوط بودن مطلق و افزایشی (و در نتیجه بر روی کیفیت) اطلاعات مالی ارائه شده توسط گزارشگری مالی تلفیقی، مدل‌های ارزشگذاری اقتصادی توسعه داده خواهد شد، که میزان ارتباط بین قیمت سهم و اطلاعات حسابداری ارائه شده توسط صورت‌های مالی را اندازه گیری می‌کند (حقوق صاحبان سهام و سود خالص). اساس و مبنای این کار، مدل ارزشگذاری (اوهولسون، ۱۹۹۵) است، که قیمت سهم را به عنوان تابعی از ارزش‌های جاری حسابداری حقوق صاحبان سهام به اضافه ارزش‌های تنزیل شده عملکرد آتی (غیرعادی) نشان می‌دهد. در نتیجه فرضیه اول نشان دهنده این است که صورت‌های مالی تلفیقی که بر اساس استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS) تهیه شده قدرت توضیح دهنده‌گی بیشتری نسبت به صورت‌های مالی تلفیقی که بر اساس استاندارد ملی ترکیه است می‌باشد همچنین در نتیجه فرضیه دوم صورت‌های مالی تلفیقی که بر اساس استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS) تهیه شده است قدرت توضیح دهنده‌گی بالایی نسبت به صورت‌های مالی فردی با رعایت استانداردهای ملی دارد.

رودبارشجاعی (۱۳۹۴) به بررسی عوامل موثر بر پذیرش استانداردهای بین‌المللی حسابداری در کشورهای در حال توسعه پرداخت. یافته‌هایشان داد که رشد اقتصادی تأثیر معکوس و معنادار و آموزش و وجود بازار سرمایه تأثیر مستقیم و معناداری بر پذیرش استانداردهای بین‌المللی حسابداری در کشورهای در حال توسعه دارند. همچنین، براساس نتایج، درجه‌ی باز بودن اقتصاد تأثیر معناداری بر پذیرش استانداردهای بین‌المللی حسابداری در کشورهای مورد بررسی از خود نشان نداده است.

نتیجه گیری

حسابرسی داخلی می‌تواند از ابتدا به عنوان یک بازیگر مهم و اساسی حضور یابد و از این جهت رئیس حسابرسی داخلی از ارائه مهارت و تجارب خوبیش به منظور کمک به سازمان به واسطه تغییرات گسترده نباید هراسی داشته باشد (نالی^۱، ۲۰۰۹). استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، علاوه بر تأثیر بر ارقام، ممکن است اثر قابل توجهی بر فرآیند، افراد و فناوری شرکت داشته باشد (نالی، ۲۰۰۹). بنابراین برای پیشبرد چنین پروژه مهمی، شرکت‌ها و حسابرسان داخلی آن‌ها باید به درستی کاربرد، الزامات نهایی و پیامدهای استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در فرآیندها، سیستم‌ها و هم چنین احتمال بروز هرگونه مسائل اساسی در کسب و کار را درک نمایند. آن‌ها می‌توانند این امر را با بررسی گسترده چگونگی تأثیر تغییرات اصلی حسابداری بر شرکت، فرآیندها، امور مالی و ساختار کنترل داخلی آغاز نمایند. هم چنین حسابرسان داخلی باید اطمینان حاصل کنند که تمام عوامل و اثرات از جمله تغییرات لازم در فناوری اطلاعات و حسابداری در نظر گرفته شده است (باترا^۲، ۲۰۱۵).

منابع

- ✓ انتی عشری، حمیده، احمدخان بیگی، مصطفی، (۱۳۸۷)، گامی به سوی پیاده سازی استانداردهای بین‌المللی حسابداری، فصلنامه ی حسابرس، شماره ۴۲.
- ✓ اورادی، جواد، جعفری جم، حسین، زارعی، حمید، (۱۳۹۷)، استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی: مزايا و چالش‌ها برای سرمایه‌گذاران، پژوهش حسابداری، شماره ۲۹، صص ۴۸-۶۹.
- ✓ باغومیان، رافیک، جوادی، نوید، (۱۳۹۴)، "هماهنگ سازی استانداردها در کشورها و دلایل بکار نگرفتن بخش‌هایی از استانداردها"، حسابرس، شماره ۸۰، صص ۷۰-۸۰.
- ✓ بنی مهدی، بهمن، نیکومرام، هاشم، (۱۳۸۵)، جهانی سازی استانداردهای حسابداری بایدها و نبایدها. مجله حسابدار، شماره ۱۷۸، صص ۵۹-۶۳.
- ✓ پیوندی، محمود، بهرامی‌نسب، علی، شاهی، علی، اهمیت و ماهیت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی و تأثیر آن بر کیفیت گزارشگری مالی و حسابداری، نشریه حسابرس، شماره ۸۰.
- ✓ ثقی، علی، ابراهیمی، ابراهیم، (۱۳۸۸)، رابطه تدوین استانداردهای حسابداری با کیفیت اطلاعات حسابداری، بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، شماره ۵۷، صص ۳۳-۵۰.
- ✓ رحمانی، علی، علیپور، شراره، (۱۳۸۹)، موانع پذیرش استانداردهای حسابداری در ایران، فصلنامه مطالعات حسابداری، شماره ۲۷، صص ۷۵-۹۹.

¹ Nally

² Batra

- ✓ رحیمیان، نظام الدین، مجیدی، محمود، ملکی، علیرضا، (۱۳۹۴)، ضرورت بکارگیری استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی در ایران و جنبه‌های مثبت آن، نشریه حسابرس، شماره ۸۰.
- ✓ عباس زاده، محمدرضا، محمدی، سعید، (۱۳۹۰)، "بررسی نقش عناصر مختلف در تهیه استانداردهای حسابداری"، حسابرس، شماره ۵۷، صص ۱۰۰-۱۰۸.
- ✓ عبده تبریزی، حسین، (۱۳۸۲)، بین المللی شدن بورس اوراق بهادار تهران، ماهنامه بورس، شماره ۳۹، تهران، ص ۰۳.
- ✓ فروغی، داریوش، اشرفی، مجید، (۱۳۸۸)، استانداردهای جهانی حسابداری چالشها و فرصتها، مجله حسابدار رسمی، شماره ۸، صص ۹۶-۱۰۳.
- ✓ کاویانی، مریم، (۱۳۹۴)، نگاهی جامع به استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی، فرصتها؛ چالشها و شواهد، نشریه ۸۰.
- ✓ محمدی، عباسقلی، پورخالقی، مهدخت، استاجری، اعظم، سعیدی، غلامعباس، (۱۳۹۰)، توان‌های بالقوه و بالفعل زبان فارسی در واژه سازی، نشر پژوهشی ادب فارسی، شماره ۳۰، صص ۲۸۱-۳۰۰.
- ✓ محمودخانی، مهناز، احمدی، ریحانه، (۱۳۹۶)، نقش حسابرسی داخلی در پیاده سازی استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی، دوره ۲۷، شماره ۲۷، صص ۱-۲۰.
- ✓ احمدپور، احمد، آزاد، حامد، اکبریان فرد، مریم، آزاد، هدی، (۱۳۹۱)، چالش‌های بکارگیری استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی (IFRS) در کشورهای اسلامی، اولین همایش ملی حسابداری و مدیریت.
- ✓ اعتمادی، حسین، سپاسی، سحر، احمدیان، وحید، (۱۳۹۶)، فراتحلیل اثرات پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بر کیفیت گزارشگری مالی، پژوهش‌های تجربی حسابداری، دوره ۶، شماره ۴، صص ۴۷-۸۸.
- ✓ آقایی قهی، علیرضا، (۱۳۹۰)، بررسی مزايا و معایب پذیرش استانداردهای بین المللی حسابداری به عنوان استانداردهای حسابداری ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده امور اقتصادی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
- ✓ امیدی نوبیجار، مریم، (۱۳۸۹)، اثرات پذیرش استانداردهای حسابداری بین‌المللی در سه بعد اجتماعی، اقتصادی و سیاسی بر محیط ایران بر اساس اظهارنظر دانشگاهیان، حسابرسان و حسابداران (پژوهش پیماشی)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده اقتصاد و حسابداری، دانشگاه الزهرا (س).
- ✓ بختیاری راد، زینب، (۱۳۹۳)، استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی در کشورهای در حال توسعه، اولین همایش ملی حسابداری، حسابرسی و مدیریت.
- ✓ بنائی خلیل آباد، مریم، پورزنمانی، زهراء، (۱۳۹۶)، تأثیر عوامل فرهنگی بر اجرای استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی. پژوهش‌های تجربی حسابداری، دوره ۶، شماره ۴، صص ۱۷۷-۲۰۲.
- ✓ حاجیها، زهره، رجب دری، حسین، (۱۳۹۶)، بررسی میزان آشنایی با مفاهیم استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در مدرسان حسابداری، پژوهش حسابداری، دوره ۷، شماره ۱، صص ۷۴-۸۷.
- ✓ خواست خدایی، سمیه، (۱۳۹۴)، درک بخش‌های حرفه‌ای علاقمند در حسابداری و حسابرسی در مورد پذیرش استانداردهای گزارش‌گری مالی بین‌المللی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت.
- ✓ دارابی، رویا، رام روز، علیرضا، (۱۳۸۹)، تأثیر فرهنگ بر درک حسابداران از مفاهیم حسابداری بکار گرفته شده در استانداردهای گزارش‌گری مالی بین‌المللی، پژوهش‌های حسابداری مالی و حسابرسی، دوره ۲، شماره ۵، صص ۱۴۵-۱۷۶.

- ✓ رستمی، رضا، (۱۳۹۲)، تاثیر متغیرهای فرهنگی و ویژگیهای فردی در اجرای صحیح استانداردهای حسابداری، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده اقتصاد و حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
- ✓ رنجبر ثمروخان، علیرضا، (۱۳۹۵)، تاثیر تصویب IAS27 بر کیفیت گزارشگری مالی تلفیقی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار استانبول، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده اقتصاد و حسابداری، دانشگاه ارومیه.
- ✓ رودبارشجاعی، علی، (۱۳۹۴)، عوامل موثر بر پذیرش استانداردهای بین‌المللی حسابداری در کشورهای در حال توسعه، پایان نامه دکتری، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه شهید چمران اهواز.
- ✓ نوری، سلیمان، (۱۳۹۴)، بررسی موانع پذیرش کامل استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی از سوی سازمان امور مالیاتی کشور، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی دانشگاه رازی.
- ✓ مختاری، مهدی، (۱۳۹۴)، بررسی تاثیر بکارگیری استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی بر افزایش کارایی نظام مالیاتی در ایران از دیدگاه متخصصین حسابداری و مالیاتی خراسان جنوبی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مدیریت، دانشگاه سیستان و بلوچستان و حسابداری.
- ✓ Abdullah, H., & Tursoy, T. (2019). Capital structure and firm performance: evidence of Germany under IFRS adoption. *Review of Managerial Science*.
- ✓ Ayedh, Abdullah Mohammed; Fatima, A. H.; and Mohammad, Muslim Har Sani, Earnings Management in Malaysian Companies during the Global Financial Crisis and the Coincidental Effect of IFRS Adoption, *Australasian Accounting, Business and Finance Journal*, 13(1), 2019, 4-26.
- ✓ Dargenidou, Christina and Jackson, Richard H.G. and Tsalavoutas, Ioannis and Tsoligkas, Fanis, Capitalisation of R&D and the Informativeness of Stock Prices: Pre and Post IFRS Evidence (March 27, 2019). Available at SSRN:
- ✓ Ayedh, Abdullah Mohammed; Fatima, A. H.; and Mohammad, Muslim Har Sani, EarningsManagement in Malaysian Companies during the Global Financial Crisis and the
- ✓ Coincidental Effect of IFRS Adoption, *Australasian Accounting, Business and Finance Journal*, 13(1), 2019, 4-26.
- ✓ Jarva, Henry and Lodh, Suman and Nandy, Monomita and Ojala, Hannu, Has Financial Reporting Quality Converged Under IFRS? International Differences in Conditional Conservatism (December 17, 2019). Available at SSRN
- ✓ Ozili, P. and Outa, E. (2019), “Bank earnings smoothing during mandatory IFRS adoption in Nigeria”, *African Journal of Economic and Management Studies*, Vol. 10 No. 1, pp. 32-47.
- ✓ Kwon, S. Y., Na, K., & Park, J. (2017). The economic effects of IFRS adoption in Korea. *Asia-Pacific Journal of Accounting & Economics*, 1–41. Doi:10.1080/16081625.2017.1298454
- ✓ Tran, T., Ha, X., Le, T & Nguyen, N. (2019). Factors affecting IFRS adoption in listed companies: Evidence from Vietnam. *Management Science Letters*, 9(13), 2169-2180.
- ✓ William N. Riccardi (2019) Do Audit Firm Tenure and Size Moderate Changes in Financial Reporting Quality Due to Mandatory IFRS Adoption?. *AUDITING: A Journal of Practice & Theory*: November 2019, Vol. 38, No. 4, pp. 201-224.